

KOHTI VAPAUDEN MAALMAA

Luonnos tulossa olevaan kirjaan UUSI AIKA JA ELÄMÄ.

SISÄLLYS

KOHTI VAPAUDEN MAALMAA	1
Uusi vapauden ja vastuun aikakausi.....	2
Tarvitsemme uutta elämän mallia.....	5
Nyt vain pahennamme tilannettamme	6
Niukkuus on luonut maailmamme	12
Pitääkö uusi maailma luoda?	17
Maailman muuttamisen vedenjakaja	21
Vaikuta valinnoillasi	23
Äänestämättä jättämisestä poliittinen voima	26
Oikeus luopua epäeettisestä työstä kapitalismin hyväksi	29
Talouskasvupakosta luopuminen	29
Kansalaistottelemattomuudesta	31
Me teemme sen yhdessä.....	32
Nykyinen maailmamme ei ole mahdollinen	32
Elämäntapamme muuttuu, kun puramme uskomuksiamme ..	35
Sanoista tekoihin – me teemme sen yhdessä	36
Kestävä vetäytyminen uuteen aikaan	38
Et ole yksin.....	40

Uusi vapauden ja vastuun aikakausi

Me olemme ajautumassa ja suurilta osilta olemme jo keskellä ekologista, taloudellista ja sosiaalista kaaosta, jossa maapallomme monimuotoisuus ja elinvoima ovat vähenemässä hurjaa vauhtia, varallisuus ja taloudellinen valta ovat keskittymässä yhä harvempien käsiin ja, jossa sosiaalinen eriarvoisuus eri puolilla maailmaa on kärjistynyt entisestään. Olemme ajamassa itseämme ihmiskuntana kuilun partaalle, jossa meidän on päätettävä, alammeko elää toisin, vai emme.

Onneksi samanaikaisesti tämän kaiken kaaoksen keskellä on kuitenkin syntynyt ja laajentamassa suosiotaan uudet näkemykset ja elämisen ja yhteiskunnan mallit. Näiden uusien mallien tavoitteena on synnyttää uusi **vapauden, vastuun ja oikeudenmukaisuuden aikakausi**, jossa emme enää elä ristiriidassa oman itsemme ja maapallomme kanssa.

Me tarvitsemme nyt uutta **resurssipohjaista talouden mallia**, jossa olemme vapaita rahan vallasta ja sen luomasta eriarvoisuudesta, ja jotta tämä olisi mahdollista toteuttaa, tarvitsemme uutta **todellisuuspohjaista elämän mallia**, jossa olemme vapaita uskomuksistamme ja erillisyytemme vallasta.

Me tarvitsemme nämä molemmat. Me emme kykene muuttamaan taloudellista ja sosiaalista todellisuuttamme, jos emme muuta samanaikaisesti sisäistä todellisuuttamme ja käsitystä omasta itsestämme. Evolutiivisesti tähän on nyt aukeamassa mahdollisuus, sillä olemme lähestymässä modernin ja postmodernin aikakauden

loppua. Olemme siirtymässä kriisiytyvän ympäristömme ja nopeasti muuttuvan maailmamme painostuksesta kohti integraalista ja holistista maailmankuvaa, jossa ymmärrämme olevamme yhtä kaiken elämän kanssa, yhtä samaa maailmanyhteisöä, jonka jaamme muun luonnon kanssa.

Meidän tulee nyt yhdistää oman luonnollisen minuutemme ja todellisuuteen pohjautuvan elämämme luominen elämän luonnollisen lain ja resurssipohjaisen talouden kanssa ja näin vapauttaa meidät elämään vapaina niin sisäisesti kuin ulkoisestikin.

Kysymys on hyvin yksinkertaisesta valinnasta: valitsetko rahan ja pakonomaisen elämän vai vapauden ja hyvän ja mielekkään elämän.

RAHAN MAAILMA

”rahan ja vallan eriarvoinen maailma”

raha - markkinat - omistus – valta – rajat – eriarvoisuus –
varallisuuden kasaantuminen - politiikka – väkivalta – sodat -
korruptio – ympäristötuho jne.

Pakomainen ja merkityksetön elämä

”hetkellisiä nautinnon kokemuksia – vieroitusoireiden
lieventymisestä johtuen”

Kehon ja mielen ongelmat
Järjestelmäkeskeinen koulutus
Eriarvoinen yhteiskunta
Talous ja -ympäristöongelmat

VAPAUDEN MAAILMA

”vapauden ja elämän rikastuttama maailma”

perustarpeet tyydytetty – itsensä toteuttaminen – osallisuus – yhteisöllisyys – välittäminen - jakaminen – mielekkyys – ekologinen, sosiaalinen kestävyys jne.

Hyvä ja mielekäs elämä

”perusturvallisuus ja -tyytyväisyys, jota mielekäs tekeminen rikastuttaa”

Tervettä ja tyytyväistä elämää
Elämäkeskeinen kasvatus ja koulutus
Osallisuusyhteiskunta
Resurssipohjainen talous

Raja näiden kahden vaihtoehdon välillä ei tietenkään ole arkielämässämme näin selvä. Useimmiten seilaamme näiden molempien maailmojen välillä. Hetkittäin koemme elämämme olevan kunnossa ja olemme onnellisia, hetkittäin olemme siihen tyytymättömiä ja koemme pettymystä ja jopa elämisen tuskaa. Vaikeus on siinä, että niin kauan kuin olemme rahan ja vallan maailmassa eläjiä, emme pääse kokemaan sitä minkälaista elämä vapaudessa olisi. Toki saamme siitä pilkahduksia, mutta kuitenkin vain pilkahduksia. Vasta kun luovumme rahan ja vallan maailmasta, ymmärrämme sen, kuinka paljon se on meitä kahlinnut ja kuinka paljon erilaisia riippuvuuksia se on meille luonut.

Tarvitsemme uutta elämän mallia

Olemme ajautuneet tilanteeseen, jossa maailmamme taloudellinen ja sosiaalinen sekä maapallomme ekologinen tila ovat muodostuneet kestäättömiksi. Nykyinen elämäntapamme johtaa ekologiseen katastrofiin ja taisteluun hupenevista luonnon resursseista. Nykyinen kapitalistinen taloudellinen ja poliittinen järjestelmä on kyvytön ratkaisemaan aikamme todellisia ongelmia. Hyvän ja mielekkään elämän toteuttaminen yksilöllisesti ja yhteisöllisesti on hyvä vaikeampaa. Olemme ajautumassa luomamme järjestelmän vangeiksi ja orjiksi, olemme menettämässä vapautemme luoda hyvää ja mielekästä elämää itsellemme haluamallamme tavalla.

Tarvitsemme suurta murrosta

Me tarvitsemme nyt sisäisen ja ulkoisen näkemisen murrosta, jossa luomme uuden elämälle myönteisen todellisuuskäsityksen ja maailmankuvan, jotka puolestaan luovat uuden perustan elämäntavallamme ja luomillemme järjestelmille.

Tarvitsemme uutta kasvun mallia

Me tarvitsemme uutta (itse)kasvatuksen perustaa ja toteutusmallia, jossa ihmisenä kasvu ja ihmisenä olemisen itseys ja vapaus ovat tavoitteena. Tarvitsemme uutta elämäntapaa, joka ei ole enää ristiriidassa oman itsemme ja maapallomme kanssa ja, joka luo meille uuden toimeentulon ja mielekkään tekemisen perustan ja toteutusmallin.

Tarvitsemme uutta yhteiskunnan mallia

Me tarvitsemme uutta yhteiskunnallista, taloudellista ja poliittista perustaa ja toteutusmallia, jossa ihmisten todellinen hyvinvointi ja

ekologinen, sosiaalinen ja taloudellinen kestävyys ja tasa-arvoisuus toteutuvat. Me tarvitsemme uutta tapaa luoda ”parempaa maailmaa”. Meidän on lopetettava tukemasta nykyistä järjestelmää ja elämäntapaa ja luotava malli uudesta ”mahdollisesta maailmasta” puheidemme ja tekojemme kautta.

Me voimme nyt luopua kapitalistisesta järjestelmästä ja rahan maailmasta ja luoda uuden resurssipohjaisen talouden ja elämän. Tieteen ja teknologian kyky luoda tarvittavat resurssit kaikille maapallomme asukkaille, on nyt mahdollistamassa tämän. Vain luomamme kapitalistinen järjestelmä ylläpitää enää maailmamme resurssien niukkuutta ja syntyneitä taloudellista ja sosiaalista eriarvoisuutta sekä aiheuttaa ekologisen katastrofin ja suuria haasteita ihmiskunnalle selviytyä. Absoluuttista niukkuutta ei enää ole.

Nyt vain pahennamme tilannettamme

Meidän on pikaisesti keskityttävä ihmiskuntaa haastavien ja uhkaavien ongelmien takana olevien todellisten syiden ymmärtämiseen ja niiden ratkaisemiseen. Meidän on oivallettava, että vain näiden ongelmien takana olevien todellisten syiden löytäminen ja ymmärtäminen varsinaisesti mahdollistavat ongelmiemme ratkaisemisen. Einstein onkin todennut jo lähes kliseeksi muodostuneissa sanoissaan: *”Emme voi ratkaista ongelmiamme samalla ajattelulla ja tietoisuuden tasolla kuin millä ne ovat syntyneet.”* Emme voi ratkaista nykyisen modernin ja postmodernin maailmankuvamme, arvomaailmamme ja elämäntapamme aiheuttamia sopeutumattomuuden ongelmia nykyisellä tietoisuudellamme ja keinovalikoimallamme. Nyt on aika

kulkea kohti integraalista ja evolutiivista maailmankuvaa ja kaikki aiemmat maailmankuvat ja -käsitykset yhdistävää todellisuutta. Tämän uuden todellisuuden ja heräävän kokonaisvaltaisen tietoisuutemme välityksellä voimme ratkaista ongelmamme tavalla, joka on myös käytännössä toteutettavissa. Kaikki maailman ihmiset eivät voi muuttua, emmekä saa heitä mukaamme integraaliseen ja evolutiiviseen todellisuuteen, vaan meidän on autettava heitä ja itseämme siellä missä he ja me olemme juuri nyt, siinä maailmankuvassa ja -tilanteessa, jossa olemme.

Tätä kirjoittaessani olemme juuri eurooppalaisen ja EU:n rahoitusjärjestelmän kriisin ja uuden taloudellisen laman partaalla, vaikka edellisestäkään lamasta emme ole vielä ehtineet lainkaan toipua. Tätä kriisiä pyrimme tälläkin kertaa ratkaisemaan niillä keinoilla ja tavoilla, jotka ovat tämän rahoitusjärjestelmän epävakauden ja valtioiden velkakriisit aiheuttaneet. Pyrimme ratkaisemaan velkakriisin lisäämällä velkaa eli elvyttämällä ja lisäämällä kulutusta rahan määrää lisäämällä. Tämä voi auttaa meitä hetken eteenpäin ja estää täydellisen katastrofin syntymisen, mutta ulospääsyä kriisistämme se ei tarjoa eikä tule tarjoamaan. Taloudellinen lama ja valtioiden syntynyt velkakriisi voitetaan ja talous saadaan kestävämmälle pohjalle vain panostamalla ihmisten todellista hyvinvointia edistävään arvopohjaiseen ja aineettomaan kulutukseen ja kulutukseen, joka perustuu uusiutuvien energialähteiden käyttöön energiantuotannossa ja teollisessa tuotannossa. Meidän on luotava uusi kestävä taloudellinen perusta, joka ei ole ristiriidassa ympäristötavoitteittemme kanssa eikä aiheuta tuleville sukupolville kestäväntöntä velkataakkaa. Meidän on aika keskittyä kansalaistemme ja yritystemme hyvinvointiin ja kestäväan

uuden talousjärjestelmän luomiseen eikä ainoastaan pyrkiä pelastamaan riskisijoituksia tehneitä pankkeja ja sijoittajia.

Vuoden 2001 terrori-iskuista New Yorkin kaksoistorneihin käynnistyneestä terrorismin vastaisesta sodasta on jo kulunut yli 15 vuotta, mutta mitään muuta konkreettista ei ole saatu aikaan kuin se, että pelon ilmapiiri on yhä lisääntymässä ja globaali turvattomuuden tunne on yhä vahvempi maailmassamme. Ja onko tämä mikään ihme, sillä harvoinhan väkivaltaa on sodalla tai väkivallalla voitettu. Terrorismi ei ole aikamme pahin uhka, vaan sen syntymisen mahdollistanut taloudellinen ja sosiaalinen eriarvoisuus, joka aiheutuu globaalien talousjärjestelmän eriarvoisuutta tuottavasta luonteesta ja sen takana olevasta kapitalistisesta ja yltiöliberalistisesta ideologiasta. Terrorismi ei tietenkään ole mitenkään perusteltavissa, mutta se voidaan poistaa vain, jos poistamme sen takana olevan ja sitä ylläpitävän eriarvoisuuden ja muutamme tätä eriarvoisuutta ruokkivan globaalien talous- ja rahoitusjärjestelmämme.

Samoin kuin taloudellista lamaa, valtiollisia velkakriisejä ja terrorismia, on myös ekologisia ongelmiamme pyritty ratkaisemaan niitä aiheuttaneilla keinoilla. Pyrimme ratkaisemaan ekologiset ongelmamme lisäämällä niitä aiheuttanutta talouskasvua ja luomalla teknologiaa, joka lisää tätä talouskasvua ja täten myös ekologisia ongelmia. Sanotaan, että meillä ei ole varaa suojella luontoa ja ilmastoamme ilman talouskasvua, mutta juuri se sama talouskasvu aiheuttaa yhä lisääntyviä ongelmia luonnolle ja elämälle maapallollamme. Näinhän tästä ei tule mitään. Aikamme ekologiset ja ympäristöongelmat ovat ratkaistavissa vain muuttamalla ihmiskunnan globaalia ja ihmisten yksilöllistä ja yhteisöllistä

tietoisuutta, mikä mahdollistaa uuden vastuullisen ja kestävän ekologisen, sosiaalisen ja eettisen sekä taloudellisen tasa-arvoisuuden arvoperustan luomisen ihmisen toiminnan perustaksi ja reunaehdoksi. Näin toimien ratkaisemme monta ongelmaa ja haastetta yhdellä kerralla. Muuta tietä kestävään ratkaisuun ei mielestäni ole.

Sen, että tämä tietoisuuden globaali muutos on todella haastava ja vaikea saada aikaan ei pidä sitä kuitenkaan sulkea pois eikä saattaa meitä epätoivoon. Muutos on mahdollinen, ja se lähtee sinusta ja minusta. Meidän on ensin muutettava itsemme ja tietoisuutemme ja sitten oltava se muutos, jonka haluamme maailmassa nähdä, kuten Gandhi on viisaasti sanonut.

Länsimainen materialistinen ja kulutukseen perustuva elämäntapa on tullut tiensä päähän. Ei sen takia, että olisimme siitä vapaaehtoisesti luopumassa, vaan siksi, että maapallomme luonnon tasapaino ei sitä enää kestä. Muutoksen on tultava ja pian, muuten ajaudumme maailmaan, joka ei ole enää elämisen arvoinen paikka, ei meille eikä muulle elämälle. Uusi elämämme tarkoitus ja hyvä elämä on saavutettavissa uuden tietoisuutemme ja itseyytemme avulla, jotka luovat tietoisien, vapaan ja yksinkertaisen elämäntavan ja uuden evolutiivisen tehtävän elämämme tarkoitukseksi. Meidän on nyt länsimaissa näytettävä mallia muulle maailmalle ja luotava uusi kestävä tapa kuluttaa ja uusi kestävä tapa elää. Se tapa ei enää perustu aineellisiin, saastuttaviin ja nopeasti väheneviin fossiilisiin luonnonvaroihin ja energianlähteisiin, vaan ympäristöystävälliseen ja taloudellisesti, sosiaalisesti ja eettisesti kestävään tuotantoon ja kuluttamiseen. Se elämä ei enää perustu oman itsemme toteuttamiseen rahan, tavarankulutuksen myötä, vaan sitä leimaa

sisäinen hyvinvointi, vapaaehtoinen vaatimattomuus ja elämisen rikkaus. Tämän tekee mahdolliseksi uusi todellisuus ja tietoisuus, jonka löydämme omasta itsestämme.

Kaikkien edellä kertomieni globaalien haasteiden ja niiden puutteellisella tietoisuuden tasolla tehtyjen ratkaisuyritysten takana on yleinen kuvitelma siitä, että ihminen pystyy oman kyvykkyytensä avulla selviämään mistä tahansa aiheuttamistaan ongelmista. Olemme lajina ylimielinen, ja arvioimme omat kykymme ja mahdollisuutemme pahasti yläkanttiin. Olemme nousseet luonnon ja sitä ylläpitävän ja luovan elämän ja luonnonlain yläpuolelle, emmekä ole huomanneet, että tämä ei ole mahdollista pitkällä tähtäimellä. Olemme pärjänneet hyvin kilpailussa muun elämän ja luonnon kanssa, mutta nyt ovat rajat tulleet vastaan. Meidän on sopeutettava elämäntapamme kestäväksi osaksi luontoa. Ihmiskunta on osa luontoa ja pystyy ratkaisemaan aiheuttamansa ongelmat vain ottamalla oppia luonnon omista toimintamalleista ja periaatteista ja soveltamalla niitä kaikkeen ihmisen toimintaan. Tarvitsemme uutta evolutiivista rationaalisuutta uudeksi elämän tietoisuudeksi, joka tarjoaa kestävät ja luonnonmukaiset ratkaisut aikamme ongelmiin.

Nämä muutamat esimerkit tällä hetkellä ajankohtaisista, koko ihmiskuntaa koskevista haasteista ja ongelmista kertovat selkeästi sen, että Einstein oli oikeassa. Tarvitsemme uutta ajattelua ja uutta tietoisuuden tasoa eli uutta integraalista ja evolutiivista maailmankuvaa ja todellisuuskäsitystä, jotta voimme näihin haasteisiimme vastata. Nämä haasteet ja niihin vastaaminen ovat osa uutta evolutiivista tehtäväämme ja elämämme tarkoitusta globaalisti, mutta se antaa myös merkittävän ja riittävän motivaation lähteen oman elämämme ja tietoisuutemme ratkaisuja etsiessämme.

Loppujen lopuksihan me emme tätä uutta evolutiivista ja integraalista elämää etsi ja löydä itsemme takia, vaan kaikkien takia, koko elämän ja sen säilymisen takia. Ja sen suurempaa ja suurenmoisempaa tehtävää on minun ainakin vaikea keksiä.

Monesti sanomme myös puolustavamme ns. saavutettuja etuja, kun puolustamme esimerkiksi palkankorotuksiamme ja haluamme itsellemme parempaa aineellista elintasoja tai kun puolustamme demokraattista järjestelmäämme ja sen luomaa hyvinvointivaltiota. Haluamme säilyttää ja parantaa sitä, mitä meillä on, mutta olemmeko kuitenkaan katsoneet tarpeeksi tarkkaan sitä, mitä me itse asiassa tällöin puolustamme tai vaadimme lisää? Väitänpä, että emme ole.

Kun puolustamme esimerkiksi palkankorotuksiamme ja haluamme lisää aineellista elintasoja, niin silloin me itse asiassa puolustamme taloudellista järjestelmäämme, joka on ajanut meidät ”velkasuohon” ja globaalin finanssijärjestelmämme romahtamisen partaalle. Juuri tuo järjestelmä on ajanut meidät yhä kiristyvään työtahtiin ja kilpailuun vähenevistä työpaikoista ja elantomme ansaitsemismahdollisuuksista. Kun haluamme yhä enemmän ”tavaraa”, niin puolustamme tällöin oikeuttamme tuhota ympäristöämme ja koko elämämme perustaa ja vähentää maapallon biodiversiteettiä ja elinvoimaa, oman elämämme välttämätöntä elinvoimaa. Puolustamme oikeuttamme käyttämään ansaitsemamme rahat itsemme viihdyttämiseen lähes ”kuoliaaksi” ja täyttämään sisällämme olevaa tyhjyyttä yhä suuremmalla määrällä tavaraa ja elämyksiä.

Kun puolustamme edustuksellista demokraattista järjestelmäämme

ja sen luomaa hyvinvointivaltiota, niin silloin me itse asiassa puolustamme näennäisdemokraattista, puolue-eliitin ja taloudellisen vallan kaappaamaa valtajärjestelmää, joka on vienyt meiltä itseltämme vallan oman elämämme määrittämiseen ja vallan tehdä niitä arvovalintoja, joita aikamme haasteet nyt meiltä edellyttävät. Puolustamme tällöin juuri sitä järjestelmää, joka on ajamassa meidät yhä syvempiin ongelmiin. Tuo järjestelmähän on osoittautunut täysin kyvyttömäksi ratkaisemaan niitä todellisia ongelmia, joista aikamme haasteet aiheutuvat.

Kun siis sanomme puolustavamme länsimaisen elämäntapamme ja sivistyksemme saavutettuja etuja, olemme itse asiassa puolustamassa oikeuttamme tuhota maapallon luontoa ja elinvoimaa, ahneuden ja rahan sokaisemaa läpimätää finanssijärjestelmäämme, jatkuvasti yhä enemmän velkaantuvaa julkista sektoriamme, rapautuvaa hyvinvointivaltiotamme, valtansa menettänyttä näennäisdemokraattista valtaeliittiä, stressaavaa ja yhä tiukentuvaa työelämää ja varsinkin pk-yritykset yhä ahtaammalle ajavaa ay-liikettä. Puolustamme saavutettuja etujamme, jotka ovat itse asiassa saavutettuja haittoja. Ne ovat ajamassa meidät tilanteeseen, joka ei enää tarjoa meille mielekästä elämää eikä täytä sisällämme olevaa, länsimaisen elämäntavan luomaa tyhjyyttä.

Miksi ihmeessä näin teemme?

Niukkuus on luonut maailmamme
Nykyinen kapitalistinen ja kestämaton maailmamme on syntynyt niukkuudesta. Maapallomme ja itsemme luomat, käytettävissämme olevat resurssit, eivät ole kyenneet täyttämään kaikkien ihmisten luonnollisia tarpeita ja siksi näistä elämälle tarpeellisista resursseista

on tullut niukkoja. Tämän niukkuuden jakaminen ihmisten kesken on puolestaan luonut markkinat, joiden kautta niukkoja resursseja on jaettu niitä haluaville rahan toimiessa vaihdon välineenä.

Myös politiikka, valtiollinen ja alueellinen hallinto, lainsäädäntö, omistusoikeus ja valtiolliset rajat, joiden puolustamiseksi on syntynyt poliisi- ja väkivaltakoneisto eli armeija, ovat syntyneet hallitsemaan ja hallinnoimaan tätä niukkuuden jakoa markkinoilla. Ne, joilla on ollut rahaa ja ostovoimaa, ovat saaneet osansa näistä resursseista ja ne, joilla tätä ostovoimaa ja rahaa ei ole ollut, ovat jääneet ilman. Tai jos ovat yrittäneet saada niitä käyttöönsä, ovat sitten joutuneet ”pakkovallan” alle, joka on estänyt tällaiset yritykset.

Nyt olemme kuitenkin tilanteessa, jossa absoluuttisesta niukkuudesta on tullut suhteellista niukkuutta. Tieteen ja teknologian uusimmat saavutukset ja teknologian järkevämpi ja tehokkaampi käyttö ovat mahdollistamassa yltäkylläisyyden maailman, jossa kaikkien ihmisten perustarpeet voidaan tyydyttää automaation, robotiikan, digitalisaation ja uusien keksintöjen avulla tehokkaasti ja riittävästi. Tämä uuden teknologian esiinmarssi todennäköisesti vähentää myös tehtävää ihmistyön tarvetta ja määrää dramaattisesti ja aiheuttaa aivan uusia yhteiskunnallisia tulonjaon ongelmia. Kysymys siitä kuinka luomme ostovoimaa niille, jotka eivät sitä voi työn kautta saada, nousee merkittäväksi tulevaisuuttamme muokkaavaksi tekijäksi. Aluksi ratkaisemme syntynyttä ongelmaa varmaankin erilaisilla kansalaispalkka- ja perustuloratkaisuilla, mutta ratkaisua kapitalistisen järjestelmämme luomiin ekologisiin ja sosiaalisiin ongelmiin ne eivät tuo. Siksi tavoitteeksi tuleekin ottaa rahavapaa talous ja elämä ja muuttaa elämämme perusta täysin uudeksi.

Vain luotu suhteellinen niukkuus, jota poliitikot, hallinto ja lait sekä rahamarkkinoiden kautta syntynyt taloudellinen ja sosiaalinen eriarvoisuus ylläpitävät, estävät meitä tekemästä maailmastamme yltäkyläisyyden maailmaa.

Kapitalistisen talousjärjestelmän synnyttämän taloudellisen ja sosiaalisen eriarvoisuuden ja siitä syntyvien haittojen hillitsemiseksi ja poistamiseksi, on syntynyt paljon julkista viranomaistoimintaa. Sitä ei olisi, jos eriarvoisuutta ei olisi. Toisaalta poliittinen ja muu korporatiivinen järjestelmä ylläpitävät muuttumattomuutta ja eriarvoisuutta eri ideologioiden ja puolueiden edustaessa erilaisia intressejä.

Myös suuri osa, ellei suurin osa, lainsäädännöstä ja sen noudattamatta jättämisestä syntyneistä rikoksista koskevat taloudellisesta ja sosiaalisesta eriarvoisuudesta tai vallankäytöstä kumpuavia tekoja - näpistykset, varkaudet, petokset, pahoinpitelyt, väkivalta jne., joiden vuoksi tarvitaan vankeinhoitoa ja muuta sosiaalihuoltoa.

Jos siis perustarpeiden tyydyttämiseksi tarvittavat resurssit ovat olemassa, toteutettavissa ja ne ovat riittävät, niin tällöin voimme luopua myös absoluuttisen niukkuuden luomasta suhteellisesta niukkuudesta ja toteuttaa rahavapaa talous ja elämä. Silloin emme enää tarvitse niukkuuden jako- ja hallintajärjestelmiä – rahaa, suurinta osaa lakeja, omistusoikeutta, hallintoa, politiikkaa, valtiollisia ja muita keinotekoisia ”oman puolustamisen” rajoja ja niiden puolustamiseksi syntyneitä poliisi- ja väkivaltakoneistoja.

Emme varmaankaan pääse kokonaan näistä eroon, mutta suurimmasta osasta kyllä. Hyvinvoivalla ihmisellä, jonka tarpeet on

tyydytetty kulloisenkin kehitysasteensa mukaisesti, jota esimerkiksi Maslowin tarvehierarkia kuvaa, ei ole tarvetta taistella resursseista, koska ne ovat vapaasti saatavilla. Me kaikki pystymme silloin toteuttamaan omaa itseämme oman potentiaalimme mukaisesti ja tuottamaan myös iloa ja apua kansa ihmisillemme.

Nykyinen kapitalistisen talouden tapa tuottaa tavaroita on luonnonvaroja tuhlailevaa ja ekologisesti kestäväntöntä. Syynä tähän on se, että tavoitteena on voittojen tekeminen, ei kestävien ja raaka-aineita säästävien tuotteiden valmistaminen. Ja mikäli tuotannon ympäristölle ja ihmisille aiheutuvista haitoista ei tarvitse välittää, ne ulkoistaan yhteiskunnan maksettavaksi. Tavaroiden kysyntää ylläpidetään myös mainonnalla ja luodaan tarpeita, joita emme muuten tunnista – on syntynyt turhuuden markkinat.

Seuraavassa muutamia tapoja, jolla tätä tuhlailevaa ja kestäväntöntä, mutta voittoja tuottavaa, tavaratuotantoa luodaan ja ylläpidetään.

- tuotteiden ns. tekninen vanhentaminen eli ei ole pyrkimystä tehdä niin kestäviä tuotteita kuin se tuotantoteknisesti olisi mahdollista, vaan pyrkimyksenä on saada mahdollisimman paljon tuotteita myytyä
- samasta tuotteesta tehdään alkuperäisen ja eri valmistajien toimesta myös lukematon määrä eri variaatioita ilman, että niissä on todellista, uutta käyttöarvoa kuluttajalle
- tuotteiden korjaaminen on tehty hankalaksi ja kalliiksi, kielletty takuun menettämisen uhalla, vaatii erityistyökaluja jne.
- mainonnalla, ja luomalla erilaisia muoti-ilmiöitä, luodaan kuluttajille turhia tarpeita ja saadaan heidät ostamaan tarpeettomia tuotteita

- tuotteiden saatavuutta rajoitetaan tai tuotteita hävitetään, jotta niiden hinta nousisi, näin erityisesti raaka-aineiden ja elintarvikkeiden osalta
- tuotteille asetetaan keinotekoisia rajoituksia, jotka johtavat esim. ruokahävikkiin tai turhaan byrokratiaan
- tuotteiden valmistamisessa käytetään vanhentunutta teknologiaa, joka lisää raaka-aineiden kulutusta tai hävikkiä, estää kierrätystä ja uusiokäyttöä
- patenteilla, immateriaalioikeuksilla ja muilla käyttöoikeuksien rajoituksilla estetään tuotannon ja tuotteiden leviämistä ja kilpailua, joka laskisi hintoja - avoin lähdekoodi ja rajoittamaton käyttöoikeus purkavat näitä esteitä
- tullit ja muut säännöt, jotka estävät / vaikeuttavat tavaroiden vapaata liikkumista rajojen yli "samalla hinnalla"
- rajoitetaan "jokamiehen oikeuksia" - tehdään kaupallista toimintaa aiemmasta vapaasta käyttöoikeudesta
- jne.

Raha itsessään ja sen luomat järjestelmät ympärillämme muokkaavat ja ohjaavat käyttäytymistämme ja ovat tehneet meistä pahimmillaan itsekkäitä, ahneita, valtaa ja varallisuutta janoavia, huijaamiseen, varastamiseen ja jopa väkivaltaan kykeneviä "oman puolustajia". Nämä ihmisyytemme huonot puolet ovat syntyneet ja vahvistuneet rahan, kulutuksen ja varallisuuden kasvuun keskittyneen maailmamme toimesta - ne eivät ole meidän luonnollisia luonteenpiirteitämme.

Koska vallitseva ympäristö muokkaa meitä vahvasti, on tärkeää, että alamme luoda uutta rahavapaata taloutta ja elämää edistäviä

toimintatapoja ja -muotoja ja näin teemme ympäristöstämme vähemmän huonoja ihmisyytemme puolia esiintuvaa ja enemmän hyviä ihmisyytemme ominaisuuksia – välittämistä, osallisuutta, jakamista ja yhteisöllisyyttä - vahvistavan.

Pitääkö uusi maailma luoda?

Puhumme monesti siitä, että meidän tulee luoda uusi maailma, koska nykyinen maailmamme on kohtaamassa haasteita ja vaikeuksia, jotka uhkaavat maapallomme elinvoimaisuutta ja monimuotoisuutta ja täten koko ihmiskuntamme olemassaoloa. Sanomme myös, että emme usko että nykyistä maailmaamme, sen talous- ja poliittista järjestelmää, voitaisiin muuttaa siten, että nämä haasteet ja vaikeudet voitettaisiin, ja siksi meidän tulee vetää oma tukemme pois näiltä kestäättömiltä järjestelmiltä ja luoda uusi kestävämpi maailma tilalle. Mutta pitääkö tämä uusi maailma varsinaisesti luoda vai syntyykö se jotenkin muuten ”automaattisesti”?

Uusi maailma syntyy kuin itsestään, kun olemme luopuneet mieleemme luomasta puutteellisesta minäkuvasta ja todellisuudesta ja vedämme tukemme pois nykyisiltä kestäättömiltä järjestelmiltä ja maapallomme elinvoimaisuutta tuhoavalta elämäntavaltamme. Kun olemme ”vaihtaneet” itseytemme perustan elämään ja todellisuuteen, jotka tietoisuudessamme ilmenevät koko ajan, niin tällöin ei ole enää erillistä minää, joka uuden maailman loisi ja rakentaisi, vaan se syntyy luonnollisesti ja vapaasti elämän itsensä toimesta.

Elämän luonne on mennä jatkuvasti eteenpäin eli luoda uutta, kokeilla uusia ratkaisuja, välillä onnistua ja välillä epäonnistua, mutta selkeä suunta sillä on aina – suunta kohti laajempaa, vapaampaa ja

suurempaa järjestystä, joka on harmoniassa kaiken sen kanssa mitä on – harmonian joka palauttaa maapallomme ja ihmisyytemme tasapainoon itsensä ja toistensa kanssa. Elämän oma uutta luova kehitysvoima tekee työn, jos ja kun vain annamme sen ilmentyä vapaasti kehomme ja mieleemme luomassa ”astiassa” emmekä pyri sitä mieleemme kautta ohjaamaan. Silloin ei ole erillistä minää, tekijää, vaan elämä itse palauttaa maailmamme uuteen kestävämpään tilaan. Elämä tekee tämän ennen pitkään joka tapauksessa – kysymys on olemmeko me ihmiskuntana osa tätä uuden maailman syntymistä vai emme.

Kun olemme osa uutta luovaa elämää, joka luo kaiken sen todellisuuden, josta olemme tietoisia, niin uusi maailma syntyy, ei kenenkään toimesta erityisesti, vaan elämän itsensä toimesta luonnollisesti. Ja tässä työssä elämällä on miljardien vuosien kokemus, johon voimme luottaa. Meidän tehtävämme uuden maailman syntymisessä on vapauttaa meissä oleva elämä mieleemme luomista erillisyyden ja erityisyyden kahleistamme – vapauttaa se uuden maailman luomiseen. Ja kun me olemme tämä elämä, niin me olemme silloin tämän uuden maailman luoja.

- Miksi maailmamme uudistaminen on tällä kertaa perustavanlaatuisella tavalla vaikeampaa kuin aiemmin?
- Miksi pidämme nykyistä maailmamme mallia viimeisenä ja ainoana mahdollisena?
- Miksi emme löydä tietää uuteen ajatteluun ja maailmamme radikaaliin uudistamiseen?
- Miksi olemme ajautumassa ekologiseen, sosiaaliseen ja taloudelliseen kaaokseen ja jopa romahdukseen?
- Miksi emme kykene pysäyttämään omaa

tuhokäyttäytymistämme vaikka tiedämme olevamme matkalla tulevaisuuteen, joka ei ole mahdollinen?

- Onko vika päättäjissämme, luomissamme järjestelmissä vai olemmeko saavuttaneet ihmisyytemme muutoskyvykkyyden loppumetrit - päätyneet tilanteeseen, jossa tietä eteenpäin ei enää ole?

Nämä ovat usein niitä kysymyksiä, joita nykymenoon kyllästyneet ja turhautuneet pohtivat ja pyrkivät löytämään vastauksia. Nyt meidän on kuitenkin mentävä pintaa syvemmälle löytääksemme niihin tarvittavat vastaukset.

Ensimmäinen ihmisyytemme luonut kvanttihyppy tapahtui kun ensimmäiset kädelliset esi-isämme saavuttivat kehitysvaiheen, jossa heistä tuli itsetietoisia. Aluksi hyvin vaatimattomalla tavalla, mutta ajan mittaan heidän kykynsä havainnoida itseänsä ja itsensä ulkopuolista maailma ja tulkita sen eri ilmiöitä kasvoi ja he pystyivät selviytymään kamppailussa muun eläinkunnan ja luonnon asettamien olosuhteiden kanssa - he pystyivät elämään ja pysymään hengissä.

Usean sadantuhannen vuoden aikana kyvykkyytemme hallita ympäröiviä olosuhteita ja ruoanhankintaa parani ja n. 10 000 vuotta sitten maanviljelyksen, kehittyneiden aivojemme ja tietoisuutemme avulla pystyimme lisääntymään ja valloittamaan koko maapallomme elinpiirin. Tämän jälkeen kehityksemme on ollut jatkuvasti kiihtyvää ja nyt olemme taloudellisen, teollisen ja teknologisen kykymme avulla pystyneet ottamaan omaksemme koko maapallon ja sen luonnonvarat sekä muokkaamaan niitä omaksi eduksemme. Nyt

tämä kyvykkyytemme on kuitenkin johtamassa tilanteeseen, jossa olemme muodostumassa uhaksi itsellemme ja muulle luonnolle - olemme vaarassa joutua näivettymisen ja tuhoutumisen kierteeseen joka voi johtaa jopa koko ihmiskuntamme sukupuuttoon tai ainakin sen olennaiseen pienenemiseen ja maapallomme luonnon tuhoutumiseen merkittävässä määrin.

Menneiden vuosituhansien ja vuosisatojen aikana olemme aina pystyneet uudistumaan ja ratkaisemaan kohtaamamme vaikeudet muuttamalla ja laajentamalla elämämme arvoperustaa ja maailmankuvaa ja siten sopeutumaan aina muuttuneisiin olosuhteisiin ja luomiemme järjestelmien aiheuttamiin ongelmiimme. Muutos on siis ollut mahdollinen muuttamalla arvojamme ja maailmankuvaamme, mutta se mitä meidän ei ole tarvinnut tehdä, on ollut todellisuuskäsityksemme muuttaminen.

Olemme eläneet viimeiset vuosituhannet ihmis- ja minäkeskeisessä, mekanistisessa ja materialistisessa todellisuuskäsityksessä, vaikka aluksi ovat perustuneetkin mm. luonnonhenkien palvontaan, erilaisten uskontojen ulkopuolisten auktoriteettien luomaan henkisyyteen ja nyt tieteelliseen tutkimukseen, mutta lopulta nämä kaikki ovat pyrkinet ratkaisemaan ihmisenä olemisen ongelmiamme ja sitä kuinka me ihmiset kykenemme selviytymään kamppailussa itsemme ja muun luonnon kanssa. Maailmankuvamme ja arvomaailmamme ovat olleet meitä itseämme varten. Ja hyvin olemme tässä onnistuneetkin tähän asti.

Maailman muuttamisen vedenjakaja

Nykyisen maailman saamiseksi pois tuhon tieltä ja sen muuttamiseksi ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestäväksi ja vastuulliseksi, "vedenjakajana" toimii se

- uskotko muutoksen tulevan nykyisten järjestelmien ja niitä pyörittävien ihmisten toimesta vai
- niiden ihmisten toimesta, jotka luovat uuden tavan elää tasapainossa itsensä ja maapallon kanssa.

Jos valitset jälkimmäisen, niin kysymys kuuluu: miksi nämä ihmiset ovat alkaneet elää uudella tavalla, mikä on saanut heitä tekemään tämän muutoksen, jolle useinkaan ei saa tukea yhteiskunnalta tai edes oman lähipiirinsä ihmisiltä? Mikä on saanut heidät tekemään sen muutoksen, jota koko maailmamme ja yhteiskuntamme tarvitsevat?

Olemme varmaankin samaa mieltä siitä, että nykyinen taloudellinen ja yhteiskunnallinen järjestelmä on soveltumaton tuottamaan hyvinvointia kaikille, ja että sen perusongelma on sen luoma sosioekonominen epätasa-arvo ja eriarvoisuus, jota nykyinen maailmankuvamme ja arvomme jopa tukevat.

Mutta tämän pidemmälle emme useinkaan uskalla analyysissämme mennä. Emme uskalla kysyä mikä on tämän eriarvoisuuden synnyn taustalla - miksi ylläpidämme eriarvoisia rakenteita ja vallankäyttöä, vaikka tiedämme sen tuottavan varallisuuden kasaantumista harvojen käsiin, ympäristön tuhoa, eriarvoistavaa vallankäyttöä ja kielteisiä ilmiöitä kuten köyhyyttä, syrjäytymistä ja väkivaltaa. Mikä synnyttää eriarvoisuuden ja miksi emme pysty sitä poistamaan?

Syytä on se, että emme uskalla katsoa tämän eriarvoisuuden ytimeen, koska tiedämme että silloin joudumme haastamaan oman itsemme ja sen kuvan, joka meillä itsestämme on. Ja tämän tehtävän me olemme usein ulkoistaneet uskonnoille ja idän mystisille opeille. On helpompi sanoa, että järjestelmä on eriarvoinen ja sen on muututtava, kuin että minä olen syytä tuohon eriarvoisuuteen ja minun tulee muuttua.

Eriarvoisuus syntyy siitä kuinka näemme itsemme osana elämää, maailmaa ja maailmankaikkeutta - olemmeko yhtä sen kanssa vai erillisiä siitä, olemmeko riippuvaisia kokonaisuuden hyvinvoinnista ja resursseista, vai voimmeko me elää niistä riippumatta. Toki tiedostamme, että lopulta olemme maapallon ja sen luonnonvarojen ja elämänprosessin varassa, mutta samanaikaisesti uskomme, että meidän ei tarvitse siitä välittää omassa arjessamme ja elämässämme. Olenhan vain pienen pieni osanen maailmankaikkeuden suuressa kertomuksessa.

Mutta juuri näin ajatellen olemme tehneet itsestämme erillisen, mutta myös erityisen osan maailmankaikkeutta. Pyrimme varmistamaan tämän oman osasemme hyvinvointia. Alamme "taistella" toistemme kanssa luonnonvaroista ja muista resursseista, alamme puolustaa omaamme ja luomme näin järjestelmiä, joiden ytimessä on tämä sama kilpailu, oman puolustaminen ja suojaaminen. Luomme järjestelmiä puolustamaan omaa erillisyyttämme ja erityisyyttämme, luomme eriarvoisuutta luovia ja ylläpitäviä järjestelmiä, joiden "uhriksi" myös me itse voimme ja usein joudummekin.

Eriarvoisuus poistuu vähitellen maailmastamme kun erillisiksi ja erityisiksi itsensä näkevät ihmiset poistuvat vähitellen maailmastamme, kun erityinen omakuvamme ja erillisyyden kokemuksemme siitä, että olemme erillisiä ja erityisiä, häviävät maailmastamme. Maailma on meidän kuvamme ja kun me muutamme, niin maailmamme muuttuu.

Meidän ei tule enää ulkoistaa tätä tehtävää uskonnoille ja idän opeille, vaan katsottava omaa itseämme ja toimintaamme ja sen motiiveina olevia käsityksiä itsestämme ja maailmankaikkeudesta – olemmeko osa elämän suurta kudosta vai emme? Olemmeko riippuvaisia tämän kokonaisuuden hyvinvoinnista vai emme? Vain me itse voimme tämän tehdä ja itse meidän tämä tulee tehdä. Uusi aika syntyy kun me muutamme kuvamme itsestämme ja tulemme yhdeksi kaiken sen kanssa mitä on.

Vaikuta valinnoillasi

Oletko kyllästynyt nykyiseen yhtiökapistiseen ja keinotteluun perustuvaan talousjärjestelmäämme, joka perustuu aineellisen ja tarpeettoman kulutuksen kasvattamiseen ja kulutuksen aikaistamiseen kasvavalla velanotolla, ja joka pysyy käynnissä vain jatkuvan kasvun avulla ja joka pakottaa meidät yhä suurempaan tuottavuuden, työnteon ja kulutuksen määrän kasvuun?

Oletko kyllästynyt talousjärjestelmään, joka tuottaa yhä kasvavia saaste- ja jäteongelmia, uhkaa kuluttaa elämälle välttämättömät luonnonvarat loppuun ja muuttaa maapallomme ilmastoa siten, että se aiheuttaa mittavia ongelmia koko ihmiskunnalle ja täten vaarantaa myös sinun ja tulevien sukupolvien mahdollisuudet ihmisarvoiseen elämään?

Oletko kyllästynyt näennäisdemokraattiseen poliittiseen järjestelmäämme, jossa vallan on kaapannut poliittiset puolueet ja poliittinen eliitti, joka on menettämässä kansan enemmistön tuen ja yhteyden siihen arkeen ja todellisuuteen, jossa elämme, ja joka on kahlinnut itsensä hyvinvointivaltion kasvattamiseen tavalla johon meillä ei enää ole varaa eli yhä kasvavassa määrin velaksi ja jossa sinun rooliisi on vain valita yhdestä mahdollisesta vaihtoehdosta eli nykyisestä?

Oletko kyllästynyt lyhytnäköiseen poliittiseen järjestelmäämme, joka kantaa huolta vain tämän päivän ja lähitulevaisuuden haasteista ja "tulipaloista" ja niiden sammuttamisesta sekä seuraavista vaaleista, mutta joka on kykenemätön kantamaan vastuuta tulevien sukupolvien tulevaisuudesta ja maapallomme elinkelpoisuudesta, joka kuitenkin on meidän kaikkien elämän perusta, ja joka on kahlinnut itsensä taloudelliseen järjestelmään velanoton kautta ja menettänyt näin itsenäisen päätöksentekokyvyn?

Jos olet kyllästynyt ja haluat tehdä asialle jotakin, niin tässä on ehdotukseni: Vedä oma tukesi pois nykyiseltä taloudelliselta ja poliittiselta järjestelmältä

- vähentämällä aineellista ja tarpeetonta kulutustasi - täten ilmaiset omalla elämälläsi, että et enää tue nykyistä taloudellista järjestelmäämme ja vaikutat omalta osaltasi jatkuvaan kasvuun perustuvaan talousjärjestelmään siten, että sen perusdynamikka alkaa tulla mahdottomaksi ja tämä tulee kaikille ilmeiseksi ja
- äänestämällä vaaleissa tyhjää (tai ehdokasta, joka ei tue nykyistä menoa) - täten ilmaiset äänestyspäätökselläsi sen, että et enää tue nykyistä poliittista järjestelmäämme ja aiheutat omalta

osaltasi sen, että poliittinen järjestelmä menettää enemmistön tuen ja siitä tulee vähemmistödemokratiaa, jolloin sen oikeutus edustaa koko kansaa häviää.

Kun yhä useampi meistä tekee näin, niin nämä molemmat järjestelmät tulevat menettämään legitimitettinsä eli oikeutuksensa ja toimivuutensa. Silloin näiden järjestelmien tilalle aletaan oikeasti ja todella etsiä uusia ratkaisuja, jotka ovat ekologisesti, sosiaalisesti ja eettisesti kestäviä ja vastaavat meidän ja tulevien sukupolvien oikeutettuihin vaatimuksiin vapaasta ihmisyydestä ja kestävästä maailmasta. Kun aineellinen ja tarpeeton kulutuksemme vähenee, vähentää se meidän rahan tarvettamme ja tämä johtaa todennäköisesti siihen, että vähennämme työntekomme määrää ja siten myös maksamiemme verojen ja ostamiimme tavaroihin sisältyvien verojen määrää. Siksi katson, että on oikeudenmukaista, että toimimme omassa elämässämme siten, että oma rasituksemme verovaroin ylläpidettävään hyvinvointivaltioon vähenee. Rasitustamme voimme pienentää

- elämällä terveellisesti ja huolehtimalla kunnostamme,
- vähentämällä sellaisten julkisten palveluiden käyttöä, jotka eivät ole tarpeellisia ja kestäviä ja
- tekemällä valintoja, jotka tukevat luonnollisen elinvoiman lisäämistä ja hyvän elämän mahdollisuutta ilman ekologista, sosiaalista ja taloudellista ”hintaa”.

Näin toimien hyvinvointivaltion vähenevät verovarot voidaan käyttää niiden hyväksi, jotka niitä välttämättä tarvitsevat ja me kannamme oman vastuamme elämällä vastuullisesti ja kestävästi.

Tavoitteena on oman tukemme poisvetämisellä edistää nykyisen taloudellisen ja poliittisen järjestelmän ”valuvikojen” tulemista päivänvaloon, jotta me kaikki näkisimme niiden tulleen oman tiensä päähän ja voimme aloittaa uuden vapaamman ja kestävämmän yhteiskunnan ja maailman rakentamisen. Niin kauan kuin annamme omalla elämälläme passiivisen tuen nykyisille järjestelmille - vaikka niitä monesti vahvasti kritisoimmekin – ne pysyvät pystyssä ja saavat meidän hiljaisen hyväksynnän ja näennäisen oikeutuksen. Vain tekemällä kantamme oman elämämme ja valintojemme kautta selväksi ja vaikuttamalla näiden järjestelmien perusdynamikkaan, voimme saada muutoksia aikaan. En usko, että taloudellista ja poliittista järjestelmää muutetaan tai saadaan niitä muuttamaan itseänsä ennen kuin ne menettävät oman sisäisen toimivuutensa ja oikeutuksensa.

Äänestämättä jättämisestä poliittinen voima

Onko todellinen ongelmamme se, että julkinen sektorimme velkaantuu, taloutemme ei kasva ja hyvinvointivaltiomme kurjistuu eikä pysty kohta enää vastaamaan sille asetettuihin toiveisiin? Onko todellinen ongelmamme se, että emme pysty enää kuluttamaan niin paljon kuin menneinä vuosina ja joudumme tyytymään vähempään? Onko ratkaisu näihin ongelmiimme talouden elvyttäminen velaksi, julkisen sektorin säästöpolitiikka, palkkojen alentaminen vai verojen ja maksujen korottaminen? Vai onko ratkaisu näihin ongelmiimme se, että jatkamme kulutustamme velaksi ja uskomme talouskasvun jälleen käynnistyvän ja korjaavan kaikki ongelmamme? En usko.

Todellinen ongelmamme on se, että kaikki ongelmamme ja niiden ratkaisuyrityksemme tapahtuvat ns. ”yhden mahdollisen maailman” todellisuudessa eli että kuluttaminen ja sen luoma talouskasvu ovat

kaikkien ongelmien syynä ja myös ratkaisuna. Talouskasvu ja aineellinen kuluttaminen ovat uhkaamassa muuttaa ilmastoamme radikaalisti ja tuhlaamassa maapallomme luonnonvarat loppuun asti, muuttaen ne jätteiksi ja tuhoten näin maapallomme elinvoimaisuuden ja monimuotoisuuden. Ja poliittisen järjestelmämme ainoana tavoitteena tässä yhden mahdollisen maailman mallissa on luoda talouskasvua ja kuluttamista entistä enemmän. Todellinen ongelmamme on talouskasvu, aineellinen kuluttaminen ja niiden kasvattamiseen keskittynyt poliittinen ja taloudellinen järjestelmä, jota me itse tuemme äänestämällä edustukselliseen demokratiaan kuuluvissa vaaleissa ja aineellisen kuluttamisemme myötä. Jos oikeasti olemme huolissamme maapallomme elinvoimasta ja monimuotoisuudesta ja elämämme edellytysten säilyttämisestä myös tuleville sukupolville, niin meidän tulee lopettaa tämän kapitalistisen taloudellisen ja poliittisen järjestelmän tukeminen vähentämällä omaa yli välttämättömän menevää aineellista kuluttamistamme ja pidättäytyä äänestämästä ihmisiä ja puolueita, joiden ainoa tavoite on talouskasvun ja kuluttamisen mahdollisuuksien kasvattaminen entisestään. Valitettavasti kaikki puolueet ovat erilaisista poliittisista keinoistaan ja ohjelmistaan huolimatta talouskasvun ja kuluttamisen kasvun asialla. Siksi ainoa looginen johtopäätöksemme on olla äänestämättä.

Nyt moni meistä jättää jo äänestämättä, koska on turhautunut poliitikkojemme kyvyttömyyteen keskittyä tulevaisuutemme kannalta olennaisiin asioihin ja kykyyn keskittyä vain talouskasvun ja kuluttamisen kasvattamiseen. Mutta usein tämä äänestämättä jättäminen on passiivista jättäytymistä yhteiskunnallisen vaikuttamisen ulkopuolelle eikä edistä vaihtoehdoisen politiikan

syntymistä, jota todella tarvitsemme. Se politiikka keskittyy maapallomme ja oman tulevaisuutemme kannalta olennaisiin asioihin ja etsii ratkaisuja niihin. Me tarvitsemme nyt käännteistä vallankumousta ja aktiivista passiivisuutta. Meidän tulee muuttaa äänestämättä jättämisemme aktiiviseksi ja vahvaksi kannanotoksi ja voimaksi, joka pakottaa poliittisen järjestelmämme radikaaliin muuttumiseen. Kun riittävän moni meistä jättää äänestämättä ja äänestysvilkkaukset ja -prosentit putoavat reilusti alle 50:n, niin voimme aidosti esittää vaatimuksia siitä, että edustuksellinen demokraattinen järjestelmämme on menettänyt legitimitettinsä eikä sillä ole enää oikeutta edustaa meitä. Uskon, että tässä tilanteessa herää uusia poliittisia liikkeitä, jotka eivät edusta talouskasvuun ja kuluttamiseen keskittyvää, vaan aitoon ja kestävään hyvinvointiin ja sen varmistamiseen keskittyvää yhteiskunnallista vaikuttamista ja toimintaa ja jotka suosivat aktiivisempaa kansalaisvaikuttamista ja suoraa osallistumista yhteiskunnalliseen päätöksentekoon. Tämän lisäksi meidän tulee luonnollisesti itse elää kestävällä tavalla ja vähentää omaa aineellista kulutustamme ja luontoon kohdistuvaa rasitustamme ja etsiä keinoja elää entistä vastuullisemmin ja elämästämme vastuuta ottaen.

Meidän tulee nyt tehdä äänestämättä jättämisestämme hyve ja poliittinen voima. Valittamalla ja vastustamalla nykyistä poliittista järjestelmäämme mutta silti äänestämällä aina samat puolueet vaihtuvin väliajoin valtaan, emme tule saamaan muuta kuin talouskasvun ja kuluttamisen kasvattamiseen keskittyvää poliittista toimintaa. Ja se ei voi olla tavoitteemme, jos aidosti olemme huolissamme tulevaisuudestamme. Einsteinin mukaan hulluuden määritelmä on ”tehdä asiat toistuvasti samoin ja odottaa erilaisia

tuloksia”. Tämä pätee myös nykyiseen poliittiseen järjestelmäämme. Äänestää toistuvasti samoja puolueita ja odottaa erilaisia tuloksia, on hulluutta.

Oikeus luopua epäeettisestä työstä kapitalismin hyväksi Vakaumuksellisesta uskonnollisesta tai eettisestä syystä voi Suomessa esimerkiksi kieltäytyä aseellisesta palveluksesta armeijassa ja suorittaa sen muulla tavalla. Eikö samalla tavalla tulisi olla mahdollisuus eettisestä syystä kieltäytyä esimerkiksi merkityksettömästä palkka- tai muusta ansiotyöstä, jonka avulla tuetaan ja luodaan yhä kasvavaa taloudellista ja sosiaalista eriarvoisuutta ja luontoa ja elinmahdollisuuksiamme uhkaavaa kapitalistista taloudellista, sosiaalista ja poliittista järjestelmää, ja suorittaa sen sijaan jotakin sellaista, mikä päinvastoin luo merkitystä ja arvokkuutta elämäämme, ja tavalla, joka ei ole ristiriidassa muun elämän ja ihmisten kanssa? Kansalaisvelvollisuutemme ei voi olla tehdä elämästämme kestäväntöntä ja vastuutonta ja olla mukana tuhoamassa maapallomme elinvoimaa ja monimuotoisuutta, joka uhkaa lastemme tulevaisuutta. Vai voiko? Ei, me tarvitsemme aitoja mahdollisuuksia tehdä merkityksellistä "työtä" paremman, kestävämmän ja vastuullisemman elämän ja huomisen eteen. Tällä hetkellä se, mikä on todella arvokasta hyvän elämän ja tulevaisuuden näkökulmasta, on monesti arvotonta eli siitä ei olla valmiita maksamaan rahaa, ja siksi esimerkiksi perustulo antaisi taloudellisen mahdollisuuden hyvän tekemiseen. Eli perustulo olisi korvausta luopumisesta turhasta aineellisesta kulutuksesta ja korvausta hyvän tekemisestä.

Taloukasvupakosta luopuminen

Rajaton aineellinen taloukasvu rajallisella maapallollamme ei ole

mahdollista. Tämä on totuus, joka meidän tulee ymmärtää, ja sen jälkeen aloittaa tämän talouskasvupakon ja kasvun purkaminen. Kasvun purkamisessa – sen onnistuneessa toteuttamisessa – on olennaista se, että se perustuu uusille arvoille, joita ovat vapaa ihmisyyden, ekologinen, sosiaalinen ja taloudellinen kestävyys, hyvä elämä kaikille jne. Se mahdollistuu vain näiden uusien arvojemme kautta ja avulla. Nämä uudet arvomme luovat meille uuden, kasvuttomaan talouteen ja elämänmyönteisyyteen perustuvan maailmankuvan, joka puolestaan muuttaa käyttäytymistämme ja elämämme valintoja näiden uusien arvojemme mukaisiksi. Uusi maailmankuva ja sen perustana olevat uudet arvomme syntyvät uudesta todellisuuskäsityksestämme, joka ei ole enää mekanistinen ja materialistinen, vaan orgaaninen, elämä- ja evoluutiokeskeinen. Uusi todellisuuskäsityksemme luo meille uuden tavan havainnoida, nähdä ja tulkita ympäröivää maailmaamme ja todellisuuttamme. Se luo ns. uuden paradigman, joka luo uudet arvot ja uuden maailmankuvan sekä muuttaa käyttäytymisemme. Nämä yhdessä luovat edellytykset kasvuttomalle ja kestäväälle taloudelle ja nykyisen talouskasvupakon purkamiselle. Kasvun purkaminen ja elämämme, taloutemme ja yhteiskuntiemme saattaminen kestäviksi eivät tule onnistumaan ilman tätä uutta paradigmaa, joka kumpuaa uudesta orgaanisesta, elämä- ja evoluutiokeskeisestä todellisuuskäsityksestä. Ja vain me itse voimme muuttaa omaa todellisuuskäsitystämme ja lopulta myös omaa käyttäytymistämme. Me olemme se muutos, jota maailmamme tarvitsee, kuten Gandhi on viisaasti todennut. Maailma muuttuu, kun me muutumme. Maailma ei muutu, jos me emme itse muutu. Tämä on toinen totuus, joka meidän on hyväksyttävä ”rajaton aineellinen kasvu ei ole mahdollista rajallisella maapallomme” - totuuden lisäksi.

Kansalaistottelemattomuudesta

Nykyisiä kansalaisvelvollisuuksiamme näyttävät olevan

- kuluttaminen, jotta yritystoiminnan pyörät pyörivät ja tuottavat verotuloja,
- tehdä työtä mitä tahansa, jotta se tuottaa verotuloja,
- ostaa sitä mikä on halpaa ja jossa haitat on ulkoistettu muualle maailmaan,
- elää miten haluat haitoista välittämättä ja käyttää julkisia palveluja, koska ne yhdessä tuovat työtä julkisen sektorin työntekijöille,
- kaikki muu toiminta mikä tuottaa rahavirtoja talouteen ja verotuloja yhteiskunnalle.

Todellista kansalaistottelemattomuutta on terveellinen, vähän kulutuksellinen ja mielekäs elämä, jossa tavoitteena

- on kuluttaa vähän, kierrättää tarpeeton tavara, hankkia käytettynä, kuluttaa loppuun se mitä on hankkinut,
- olla tekemättä työtä, joka on turhaa, luonnolle haitallista tai tuhoisaa eikä ole mielekästä,
- olla ansaitsematta liian paljon rahaa, sillä se johtaa vain turhaan kulutukseen ja elämään, joka vie pois siitä mitä on,
- syödä terveellisesti ja sellaista, ettei se pahenna ympäristön saastumista, riko ihmisoikeuksia, ilmastonmuutosta eikä tule kaukaa,
- liikkua, kävellä kaupungilla, juosta metsässä, poimia marjoja ja sieniiä, katsella luonnon ihmeitä, ja pysyä näin ollen terveenä,

- on harrastaa maksuttomasti ilman maksettuja liikuntatiloja ja -saleja, ahertaa puutarhassa ja kasvimaalla, harrastaa hyötyliikuntaa, pitää itsensä liikkeellä jalan tai pyörällä,

Todellista kansalaistottelemattomuutta on elää terveesti, mahdollisimman vähän ympäristöä ja ilmastoa rasittamatta ja toimia siten, että se ei tuota paljon raha- ja verovirtoja, koska ne tuottavat vain lisää taloutta, hallintoa ja valvontaa, jotka estävät meitä elämästä omaa elämäämme eikä vain taloutta ja yhteiskuntaa varten.

Todellista kansalaistottelemattomuutta on olla elämättä elämää, jota meidän toivotaan kansalaisina elävän ja siten täyttävämme kansalaisvelvollisuutemme. Todellista kansalaistottelemattomuutta on elää vähemmällä aineellisella kulutuksella ja elämää, joka on hyvää ja mielekästä, vapaasti ja oma todellinen vastuumme kantaen.

Me teemme sen yhdessä

Nykyinen maailmamme ei ole mahdollinen

Uusi aika ja siihen perustuva uusi elämäsi tekevät sinusta vapaan ja onnellisen ihmisen ja antavat elämällesi merkityksen, kunhan teet siitä totta omassa elämässäsi ja vapaudut nykyisen todellisuutemme rajoittavista käsityksistä. Uusi aika antaa ihmiskunnalle ja tuleville sukupolville tulevaisuuden, joka on inhimillinen ja mahdollinen sekä palauttaa maapallomme elinvoimaisuuden, jotta elämä maapallollamme kukoistaisi jälleen ja antaisi näin myös meille kestävän perustan elämällemme.

Nykyinen maailmamme ja elämäntapamme eivät ole enää mahdollisia, sillä elämme jo nyt yli luonnon kestokyvyn. Lähestymme

myös aikoja, jolloin elämäntapamme menee yli inhimillisen kestävykymme, sillä ekologinen kestämyttömyys kulutuksessa ja tuotannossa, eriarvoistava ja epätasa-arvoinen talousjärjestelmä, lamaantunut ja talouden ohjauksessa oleva poliittinen järjestelmämme, velkaantuva ja rapistuva hyvinvointivaltiomme sekä jatkuvasti kasvavat psyykkiset ongelmat etenkin nuorten parissa ovat tekemässä maailmasta ja elämästä todella haasteellista. Lähestymme aikaa, jolloin elämästä tulee kamppailua niukentuvien resurssien puristuksessa ja se muuttuu jokapäiväiseksi selviytymistaisteluksi.

Emme tule selviytymään edessä olevasta taistelusta, jos vain vastustamme nykyistä järjestelmää ja vaadimme siltä toimenpiteitä – että se huolehtisi meistä ja tarpeistamme vaikka sitten velaksi ja tulevien sukupolvien tulevaisuudesta tinkien. Ei, meidän tulee nyt toimia itse omassa elämässämme tavalla, joka vie meitä kohti mahdollista ja kestävästä maailmasta ja joka ajan mittaan ajaa alas nykyisen kapitalistisen järjestelmän ja luo sen tilalle uuden, kestävämmän, ihmisten ja muun luonnon hyvinvoinnin turvaavan tavan järjestää elämämme ja yhteiskuntamme. Gandhin sanoin: Me olemme se muutos, jota maailmamme tarvitsee.

Tilanne Suomessa on useimmilla ihmisillä (vaikka ei kaikilla) edelleen todella hyvä, jos vertaamme sitä muuhun maailmaan ja Eurooppaan. Meillä on vielä aikaa ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin nykyisen järjestelmämme sisällä, mutta en usko, että nykyinen, kapitalistinen talous-, poliittinen ja yhteiskunnallinen järjestelmämme pystyy muuttumaan ja muuttamaan omaa sisäistä todellisuuttaan ja logiikkaansa tarvittavassa määrin. Ratkaisun pitääkin tulla muualta: meiltä itseltämme. Meidän itsemme tulee näyttää mallia ja alkaa toteuttaa elämäntapaa, joka vie kohti mahdollista ja kestävästä

maailmaa jo nyt.

Muutos kohti mahdollista maailmaa toteutuu, kun yhä useampi meistä tekee tietoisien valinnan ja alkaa muuttaa omaa elämäänsä mahdolliseksi. Kysymys on valinnoista, jotka vain sinä itse voit tehdä.

Nämä valinnat tarkoittavat

- aineellisen kulutustasomme merkittävää alentamista ekologisen rasituksemme pienentämiseksi ja näin myös ilmastonmuutoksen hidastamiseksi,
- pyrkimystä välttää yhteiskunnallisten hyvinvointipalvelujen käyttöä, jotta emme rasittaisi hyvinvointivaltion niukoiksi käyviä resursseja yli oman välttämättömän tarpeemme,
- vetäytymistä tukemasta nykyistä talous- ja poliittista järjestelmää ja näin viemällä siltä oikeutuksensa edustaa meitä,
- elämäntapamme muuttamista henkilökohtaista terveyttämme ja hyvinvointiamme luovaksi ja ylläpitäväksi ravinto- ja liikuntatottumuksiimme sekä sosiaalista elämäämme tervehdyttämällä – tämä myös vähentää meidän yhteiskunnallista rasitustamme ja
- elämämme muuttamista ”kokonaiseksi ja yhdeksi” vähentämällä erillisyyttä elämässämme; tämä tarkoittaa työn, vapaa-ajan ja sosiaalinen kanssakäymisemme ja vaikuttamisemme muuttamista yhdeksi ja samaksi mielekkääksi *olemiseksi ja tekemiseksi*, jolla voimme ilmaista ja toteuttaa itseämme luonnollisesti ja meille luontaisella tavalla.

Uusi aika on valintoja, jotka kuka tahansa meistä voi itse tehdä ja vaikka heti omassa elämässään. Kysymys on valinnoista ja tahdosta

niiden toteuttamiseksi.

Elämäntapamme muuttuu, kun puramme uskomuksiamme Oman elämän muuttaminen ei usein ole helppoa hyvistä aikomuksista ja tahdosta huolimatta. Olemme niin tottuneet ja jumiutuneet nykyiseen elämäntapaamme, että vaikka tiedämme sen olevan kestävämmällä perustalla ja jopa omaa terveyttämme ja hyvinvointiamme uhkaava, jatkamme sen toteuttamista, vaikka väkisin. Siksi tarvitsemme vapautumista nykyisyyttä ylläpitävistä uskomuksista. Tämä vapautuminen tapahtuu sisällämme, omassa todellisuudessamme ja siinä, kuinka näemme itsemme, toistemme ja ympäröivän yhteiskunnan ja maailman. Se tarkoittaa hiljentymistä ja itsemme vapauttamista siitä yhden mahdollisen maailman unesta, jossa olemme tottuneet elämään ja johon olemme niin samastuneet. Vapautumista käsityksestä, että nykyinen länsimainen elämäntapa on ainoa mahdollinen tapa elää hyvää elämää.

Sisäinen vapautumisemme ei ole erillinen oman elämäntapamme muuttamisesta kestäväksi. Juuri purkamalla nykyisyyttämme ylläpitäviä uskomuksiamme voimme nähdä ja kohdata ne asiat, jotka ovat estäneet meitä muuttamasta omaa elämäämme. Kun teemme valintoja elämässämme ja alamme toteuttaa niitä, ne aiheuttavat hyvin usein meissä luonnollista vastarintaa ja muutoshaluttomuutta. Tuo on juuri se hetki, jolloin meidän tulee hiljentyä tarkastelemaan, mistä tämä muutosvastarinta kumpuaa, ja kohdata se silmästä silmään. Elämäntapaamme muuttavat valinnat ovat sisäisen muutoksemme välineitä ja koetinkiviä.

Me tarvitsemme molemmat – vapautumisen uskomuksista, me,

mikä muuttaa sisäisen todellisuutemme, ja elämäntapamuutoksen, joka muuttaa ulkoisen todellisuutemme ja elämämme. Nämä molemmat muutosprosessit yhdessä muiden kanssa tulevat aikanaan tekemään myös yhteiskunnallisen ja taloudellisen järjestelmän muutoksen ja murroksen uuteen aikaan. Tässä prosessissa valta ei vaihdu toisen järjestelmän valtaan, vaan siitä tulee meidän itsemme vallassa ja hallinnassa olevaa valtaa. Meidän elämämme ja valintamme ovat valtaa, jotka muuttavat maailmamme ja elämämme ja tekevät niistä mahdollisia. Muutos ei ole nopea eikä tapahdu huomenna, mutta toteutuessaan riittävässä määrin ihmisten sydämissä ja elämässä se toteutuu varmasti.

Sanoista tekoihin – me teemme sen yhdessä

Puheet, protestit ja vastakkainasettelu eivät riitä nykyisten ekologisten, taloudellisten ja sosiaalisten ongelmien ratkaisemiseen. Emme voi odottaa emmekä olettaa, että poliittinen järjestelmä ja valtio pystyisivät tekemään mahdollisen maailman edellyttämät muutokset, vaikka me tukisimme niitä täysillä, tai että taloudellinen eliitti luopuisi vapaaehtoisesti etuoikeutetusta asemastaan niin kauan kuin annamme sille rahamme tavalla tai toisella.

Sen sijaan me itse voimme saada tarvittavat muutokset aikaan kantamalla itse vastuun omalta osaltamme omassa elämässämme ja vetämällä tukemme pois niin poliittiselta kuin taloudelliseltakin valtajärjestelmältä. Ne pysyvät pystyssä vain niin kauan kuin me itse omilla valinnoillamme ja teoillamme niitä suorasti tai epäsuorasti tuemme. Nyt tarvitaan tekoja ja vastuunkantoa henkilökohtaisella tasolla.

Meidän varsinaisena tavoitteenamme ei ole nykyisten

valtajärjestelmien kaataminen, vaan tavoitteena on muuttaa elämäntapamme kestäväksi, vastuulliseksi ja mielekkääksi – mahdolliseksi. Kun annamme tälle tavoitteelle kaiken tukemme omien valintojemme ja tekojemme kautta, ajan myötä myös poliittinen ja taloudellinen järjestelmä muuttuvat kestäviksi, vastuullisiksi ja mahdollista elämää ja maailmaa tukeviksi. Mutta me itse olemme muutoksen tekijöitä ja sitä eteenpäin vievä voima.

Usein sanotaan, etteivät yhden ihmisen vastuulliset valinnat vaikuta, mutta tämä ei pidä paikkaansa. Vaikka yhden ihmisen vaikutus esimerkiksi ekologiseen kestävyYTEEN ja valtajärjestelmään onkin pieni, esimerkin näyttäminen omassa elämässään voi olla juuri se tarvittava rohkaisu toiselle, joka myös haluaisi tehdä osansa mahdollisen maailman hyväksi, mutta ei siihen ilman kannustusta ja esimerkkiä pysty. Eivät suuret murrokset uuteen aikaan ole aiemminkaan alkaneet massojen voimin, vaan pienen edelläkävijäjoukon näyttäessä mallia. Myöhemmin massatkin ovat sitten heränneet tukemaan muutosta. Kerrotaan, että esimerkiksi Ranskan vallankumous, joka merkittävästi vaikutti länsimaisen sivistyksen ja valistuksen syntymiseen Euroopassa, käynnistyi ja toteutui vain noin tuhannen ihmisen voimin. Nykyisin, kun apunamme ovat Internet ja sosiaalinen media, pienikin ryhmä voi käynnistää tarvittavan muutoksen, joka sitten vie uuteen. Tämä on nähty jo niin sanotun arabikevään mielenosoituksissa ja kansannousuissa, joissa jopa vain yhden ihmisen rohkea esiintulo ja vetoisuus ovat saaneet ihmiset kaduille ja valta on vaihtunut hyvinkin nopeasti – jopa neljässä viikossa, kuten kävi Egyptin ensimmäisessä vallankumouksessa.

Nyt emme ole kuitenkaan käynnistämässä kansannousua, vaan

uuden, kestävämmän ja vastuullisemman elämäntavan tuovaa vallankumousta. Tämä vallankumous käynnistyy ensin omassa elämässämme ja sisällämme, sitten ulkoisessa yhteiskunnallisessa todellisuudessa. Tätä vallankumousta ei voi myöskään estää se, että uudet vallanpitäjät hylkäävät ajamansa asian ja jatkavat nykyistä menoa, sillä mikään ei voi estää meitä tekemästä elämässämme valintoja, jotka tuovat uuden vallan meille itsellemme. Kun muutamme oman elämämme ja sisäisen todellisuutemme, ei muutosta mahdolliseen maailmaan voi estää. Nykyiset vallankäyttäjät voivat toki hidastaa ja vaikeuttaa sitä, mutta eivät estää.

Kestävä vetäytyminen uuteen aikaan

Tässä vallankumouksessa ei ole kysymys kestävästä kehityksestä, vaan kestävästä vetäytymisestä (James Lovelock) – siitä, kuinka sopeudumme uuteen, mahdollisesti paljon kuumempaan ja epävakampaan ilmastoon ja sen aiheuttamiin inhimillisiin, sosiaalisiin ja taloudellisiin kustannuksiin, ilman että tämä välttämätön vetäytyminen itsessään toisi niitä lisää. Toteuttaessamme kestävää vetäytymistä omassa elämässämme ja sydämessämme olemme valmiimpia kohtaamaan joka tapauksessa edessämme olevat epävakaut tai jopa sekasortoiset ajat, ja kun olemme sisäisesti löytäneet vapauden kestäättömän elämäntapamme kahleista, niin pystymme myös silloin auttamaan muita ihmisiä, jotka eivät tätä vetäytymistä vielä ole tehneet.

Kuinka kauan meillä on vielä aikaa kestäväälle vetäytymiselle eli minkälainen aikaikkuna meillä on tarvittaville muutoksille elämäntavassamme, yhteiskunnassamme ja taloudellisessa järjestelmässämme, ei ole kovinkaan merkittävää. Me olemme jo

ylittäneet maapallon vuosittaisen uusiutuvan biokapasiteetin, eikä se, riittääkö maapallomme jäljellä oleva biokapasiteetti 10 tai 100 vuodeksi, lopulta ole olennaista ”isossa kuvassa”. Jo nyt olemme saaneet nähdä lukuisia luonnonkatastrofeja ja -mullistuksia, jotka ovat antaneet esimakua tulevasta. Mitä nopeammin ja kestävämmin vetäydymme, sitä siedettävämpiä tulevat ajat ovat. Helppoja tulevat vuosikymmenet eivät kuitenkaan ole, teimme niin tai näin. Se mahdollisuus meni jo.

Samanaikaisesti kun vetäydymme nykyisestä kestäättömästä elämäntavastamme, meidän tulee luoda uusia ratkaisuja, toimintamalleja ja sosiaalisia innovaatioita teknisten innovaatioiden lisäksi, jotta voimme alkaa rakentaa uutta, kestävää hyvinvointimallia ja -kulttuuria länsimaisen, kestäättömän kulutus- ja hyvinvointivaltion tilalle. Tarvitsemme uuden tavan järjestää taloutemme ja yhteiskuntamme, sillä kaikki eivät kuitenkaan tule luopumaan kestäättömästä elämäntavastaan. Ja tämä pitää erityisesti paikkansa nousevissa, kehittyvissä kansatalouksissa elävien ihmisten suhteen. Hehän ovat vasta lähestymässä modernia maailmankuvaa, johon kulutus ja kehitys kuuluvat olennaisina osina. Meidän tulee luoda uusi hyvinvoinnin tuottamisen ja kulttuurin malli, joka ei enää perustu ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestäättömiin käytäntöihin, jotta myös nämä kansakunnat ja ihmiset voivat omaksua ne, kun heidän ongelmansa käyvät ylivoimaisiksi. Tehtävämme on suoritettu vasta kun nämä vielä jäsentymättömät uudet hyvinvoinnin ja kulttuurin, talouden ja yhteiskunnallisen järjestelmän muodot on otettu laajasti käyttöön ja elämme maapallomme uusiutuvan biokapasiteetin puitteissa.

Et ole yksin

Osallistuminen uuteen aikaan vievään muutosprosessiin antaa hyväksynnän ”vapaaehtoiselle vaatimattomuudelle” ja ”kohtuullistamiselle”. Se antaa niille laajemman kontekstin ja merkityksen. Se luo yhteenkuuluvuuden tunnetta muiden elämän parantajien kanssa ja kertoo, että et ole yksin. Se yhdistää ”oman itsensä etsimisen ja kohtaamisen” konkreettiseen toimintaan arjessa ja omassa elämässä. Oma elämä toimii itsensä etsimisen välineenä. Se antaa itseä suurempaa merkitystä ja tarkoitusta elämällemme ja antaa selkeän tavoitteen ja vision, jota kohti kulkea.

Uusi aika kertoo, että ”paremman maailman ja elämän” puolesta voi toimia arjessa ja omassa elämässään. Ei tarvitse liittyä yhden asian liikkeisiin ja yhdistyksiin tai lähteä barrikadeille. Se ei pyri muiden ihmisten, yhteisöjen ja instituutioiden muuttamiseen. Se ei vaadi muuta kuin muutosta omassa elämässämme ja sisäisessä todellisuudessamme. Se antaa laajemman kontekstin uusille sosiaalisille innovaatioille, kuten vapaalle koululle, tietoiselle yrittäjyydelle, kokonaisvaltaiselle terveydenhoidolle, suoralle kansalaisvaikuttamiselle jne. Se herättää ihmiset näkemään, että vaihtoehto ja ratkaisu nykyiselle ovat olemassa ja ovat mahdollisia ja että nykyinen meno on kohta mahdotonta.

Uusi aika edistää ihmisten omaa luontaista itsensä toteuttamista ja ilmaisua antamalla siihen lisää aikaa ja ”järkevän” perusteen. Se ei rajoita toteuttamismalleja tai -tapoja, vaan antaa niille kontekstin, merkityksen ja suunnan. Se perustuu vapauteen ja vapaaehtoisuuteen, ei pakkoon. Se on uuden elämän ja kulttuurin luomista arjessa ja konkreettisesta tekemisestä käsin ”vastuuttamalla ja voimaannuttamalla” ihmiset itse

”vallankäyttäjiksi” omassa elämässään ja laajemmalti. Se on kasvualusta, josta uusi elämäntapa ja mahdollinen maailma syntyvät luonnollisesti ja yhteinen päämäärä kirkaana loistaen.

Tule mukaan uuteen aikaan ja tee valintoja elämässäsi ja toteuta ne. Halutessasi voit kertoa tästä osallistumispäätöksestäsi myös muille ja kertoa, mitä muutoksia olet jo tehnyt elämässäsi ja mitä olet seuraavaksi tekemässä. Näin annat tukesi muutokselle, jota maailmamme todella kaipaa, ja rohkaiset myös muita tulemaan siihen mukaan.

Tehdään se yhdessä, tehdään se nyt.